

ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ

ΓΝΩΜΗ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΑΣ

της 1ης Σεπτεμβρίου 2000

κατόπιν αιτήματος της Τράπεζας της Ελλάδος δυνάμει του άρθρου 105, παράγραφος 4, δεύτερη περίπτωση της Συνθήκης περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και του άρθρου 4, στοιχείο α) του καταστατικού του Ευρωπαϊκού Συστήματος Κεντρικών Τραπεζών και της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, σχετικά με ένα σχέδιο νόμου που αφορά τη λήψη συμπληρωματικών μέτρων για την εφαρμογή των κανονισμών (ΕΚ) αριθ. 1103/97, 974/98 και 2866/98 του Συμβουλίου, όπως ισχύουν, σχετικά με την εισαγωγή του ευρώ

(CON/00/21)

1. Στις 11 Αυγούστου 2000 η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα (ΕΚΤ) έλαβε αίτημα της Τράπεζας της Ελλάδος να εκφέρει τη γνώμη της σχετικά με ένα σχέδιο νόμου που αφορά τη λήψη συμπληρωματικών μέτρων για την εφαρμογή των κανονισμών (ΕΚ) αριθ. 1103/97, 974/98 και 2866/98 του Συμβουλίου, όπως ισχύουν, σχετικά με την εισαγωγή του ευρώ (εφεξής καλούμενο «σχέδιο νόμου»).
2. Η αρμοδιότητα της ΕΚΤ να διατυπώνει τη γνώμη της βασίζεται στο άρθρο 2 της απόφασης 98/415/ΕΚ του Συμβουλίου της 29ης Ιουνίου 1998 σχετικά με τη διαβούλευση της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας με τις εθνικές αρχές για τα σχέδια νομοθετικών διατάξεων¹, καθώς, εν προκειμένω, η νομοθετική πρόταση περιέχει διατάξεις περί νομισματικών θεμάτων και μέσων πληρωμών. Σύμφωνα με την πρώτη πρόταση του άρθρου 17.5 του εσωτερικού κανονισμού της ΕΚΤ, η παρούσα γνώμη της ΕΚΤ εκδόθηκε από το διοικητικό συμβούλιο της ΕΚΤ.
3. Σκοπός του σχεδίου νόμου είναι η επεξεργασία των απαραίτητων προσαρμογών της ελληνικής νομοθεσίας με την προοπτική να διασφαλιστεί η εφαρμογή, σε εθνικό επίπεδο, του κανονιστικού πλαισίου για την εισαγωγή του ευρώ την 1η Ιανουαρίου 2001. Το σχέδιο νόμου ρυθμίζει την ιδιότητα της ελληνικής δραχμής ως νομίμου χρήματος μέχρι τις 28 Φεβρουαρίου 2002, αποτελείται δε από 21 άρθρα, τα οποία αντικαθιστούν ή τροποποιούν την υπάρχουσα

νομισματική νομοθεσία και ρυθμίζουν θέματα απόμεινα της εισαγωγής του ευρώ στην Ελλάδα.

4. Η ΕΚΤ υποστηρίζει ένθερμα την πρωτοβουλία της Ελληνικής κυβέρνησης να προετοιμαστεί για την έγκαιρη εφαρμογή των απαραίτητων ή κατάλληλων μέτρων για τη μετάβαση στο ενιαίο νόμισμα, τόσο στον ιδιωτικό όσο και στο δημόσιο τομέα. Το σχέδιο νόμου αποτελεί ένα περιεκτικό νομοθέτημα, το οποίο καλύπτει ένα ευρύ φάσμα θεμάτων και τομέων και αποσκοπεί στη διασφάλιση της ομαλής εισαγωγής του ευρώ στο ελληνικό νομικό σύστημα και στις ελληνικές αγορές χρεογράφων. Το σχέδιο νόμου εισάγει μία απλή μέθοδο για την επανέκφραση του μετοχικού κεφαλαίου και τη διαπραγμάτευση των μετοχών, η οποία δεν συνεπάγεται πρόσθετα έξοδα για τις εταιρείες (βλ. άρθρα 12, 14 και 18). Η ΕΚΤ εκφράζει την ικανοποίησή της και, εν γένει, αξιολογεί θετικά τις διατάξεις του σχεδίου νόμου, ενώ ουδεμία ασυνέπεια ή πρόβλημα ουσιώδους χαρακτήρα αναφέρεται, με την επιφύλαξη των παρατηρήσεων της παραγράφου 5. Στην πράξη, θα καταστεί δυνατή η διαπραγμάτευση, ο διακανονισμός και η εκκαθάριση σε ευρώ των χρηματιστηριακών συναλλαγών με αντικείμενο χρεόγραφα εκφρασμένα σε ελληνικές δραχμές, χωρίς να υπάρξει ανάγκη επανέκφρασής τους (βλ. άρθρο 18, παράγραφος 1). Η ΕΚΤ θα ήθελε ακόμη να επισημάνει ότι ο νομοθέτης ενδεχομένως να επιθυμεί να προβλέψει, στο σχέδιο νόμου, τη δυνατότητα εφαρμογής της ίδιας μεθόδου επανέκφρασης του δημοσίου χρέους και από τους ιδιωτικούς εκδότες ομολογιών, βάσει της αρχής «όχι υποχρέωση, όχι απαγόρευση».
5. Το άρθρο 1 περιλαμβάνει μία γενική διάταξη περί αντικατάστασης της ελληνικής δραχμής από το ευρώ. Το άρθρο 2 περιέχει κανόνες μετατροπής και στρογγυλοποίησης. Η ΕΚΤ σημειώνει ότι σύμφωνα με τη νομολογία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, η οποία κατ' αρχήν απαγορεύει την επανάληψη των διατάξεων ενός κανονισμού από τον εθνικό νομοθέτη, η παράγραφος 1 του άρθρου 2 του σχεδίου νόμου θα έπρεπε να απαλειφθεί: πράγματι, λόγω της άμεσης ισχύος του κανονισμού του Συμβουλίου στις εθνικές έννομες τάξεις, συνιστάται η αποφυγή της απλής επανάληψης των παραγράφων 1 έως 4 του άρθρου 4, καθώς και του άρθρου 5 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1103/97 του Συμβουλίου. Το άρθρο 2, παράγραφος 3 προβλέπει τη στρογγυλοποίηση τουλάχιστον στο δεύτερο δεκαδικό ψηφίο, για τον ενδιάμεσο υπολογισμό ποσών, τα οποία δεν πρόκειται να καταβληθούν ή να καταλογισθούν. Ωστόσο, για τη μετατροπή από μία εθνική νομισματική μονάδα σε άλλη, το άρθρο 4, παράγραφος 4 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1103/97 του Συμβουλίου προβλέπει ρητά τη στρογγυλοποίηση σε τουλάχιστον τρία δεκαδικά ψηφία. Για το λόγο αυτό, σε ό,τι αφορά το άρθρο 2, παράγραφος 3,

¹ ΕΕ L 189 της 3.7.1998, σσ. 42-43.

η ΕΚΤ θα αντιμετώπιζε θετικά μία διευκρίνιση ως προς το ανεφάρμοστο αυτού στις μετατροπές μεταξύ των αξιών των εθνικών νομισμάτων. Επιπλέον, η ΕΚΤ εκφράζει την ικανοποίησή της ως προς τη διάταξη της παραγράφου 5 του άρθρου 2.

6. Στην Έκθεση για τη Σύγκλιση του Μαΐου 2000, η ΕΚΤ σημειώνει ότι όσον αφορά τη λοιπή νομοθεσία, πλην του καταστατικού της Τράπεζας της Ελλάδος, η εν λόγω λοιπή νομοθεσία θα προσαρμοστεί με νόμο για την εισαγωγή του ευρώ. Εκκινώντας από την παρατήρηση αυτή, η ΕΚΤ εκφράζει την ικανοποίησή της ιδίως για τις διατάξεις της παραγράφου 1 του άρθρου 4, καθώς και για εκείνες των παραγράφων 1 και 2 του άρθρου 5 του σχεδίου νόμου, οι οποίες τροποποιούν ή καταργούν υπάρχουσες νομοθετικές ρυθμίσεις που άπτονται νομισματικών ή συναλλαγματικών θεμάτων, συνεπεία της εισαγωγής του ευρώ στην Ελλάδα.
7. Το άρθρο 6 αναφέρεται σε φορολογικές διατάξεις. Το άρθρο 7 συμπληρώνει υπάρχουσες διατάξεις λογιστικής φύσης. Το άρθρο 8 πραγματεύεται την επανέκφραση του δημοσίου χρέους και εισάγει ενιαύσια παραγραφή στο πλαίσιο της επιφύλαξης της παραγράφου 6 για διαφορές σχετικές με την εφαρμογή των διατάξεων της εν λόγω παραγράφου. Η ρύθμιση αυτή διασφαλίζει τη σαφήνεια και νομική ασφάλεια. Το άρθρο 9 παρέχει στο Δημόσιο και στα νομικά πρόσωπα τη δυνατότητα επιλογής του ευρώ στις συναλλαγές τους με τις Ελληνικές τελωνειακές υπηρεσίες κατά το έτος 2001. Ωστόσο, η βεβαίωση, είσπραξη και επιστροφή δασμών και φόρων, καθώς και οποιεσδήποτε πληρωμές μέσω των Ελληνικών τελωνειακών υπηρεσιών κατά το έτος 2001 γίνονται μόνο σε ελληνικές δραχμές. Το άρθρο 10 εξουσιοδοτεί τον υπουργό Οικονομικών και τον αρμόδιο κατά περίπτωση υπουργό να προβαίνουν στη ρύθμιση θεμάτων στο πεδίο του Δημοσίου Λογιστικού και του Λογιστικού των νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου. Η συγκεκριμένη διάταξη, η οποία επαναλαμβάνεται τακτικά στο σχέδιο νόμου, επιτρέπει μεγαλύτερη ευελιξία και αποτελεσματικότητα κατά τη ρύθμιση θεμάτων λογιστικής φύσης. Τα άρθρα 11 έως και 14 τροποποιούν διατάξεις του κωδικοποιημένου νόμου περί ανωνύμων εταιρειών (ν.2190/1920, όπως τροποποιήθηκε) και του νόμου περί εταιρειών περιορισμένης ευθύνης (ν.3190/1955, όπως τροποποιήθηκε).
8. Το άρθρο 15 προβλέπει τη διπλή αναγραφή των τιμών. Οι ήδη υπάρχουσες Επιτροπές φιλικού διακανονισμού καταναλωτικών διαφορών ορίζονται, δυνάμει του άρθρου 16, ως «Ευρωπαϊκά παρατηρητήρια», ήτοι φορείς επιφορτισμένοι, μεταξύ άλλων, με τη διαμεσολάβηση, την ακρόαση των πολιτών και τη συνδρομή προς αυτούς σε θέματα μετάβασης στο ευρώ και οι οποίοι τελούν υπό την αιγίδα του Υπουργείου Ανάπτυξης. Τα μέτρα αυτά συντείνουν στην ομαλή μετάβαση στο ενιαίο νόμισμα και στην ενίσχυση της εμπιστοσύνης του κοινού στην εν λόγω διαδικασία. Το άρθρο 17 περιέχει διατάξεις σχετικές με τον ευρώ-λογότυπο. Το άρθρο 18

ρυθμίζει θέματα σχετικά με την κεφαλαιαγορά και το χρηματιστήριο αξιών. Το άρθρο 19 ρυθμίζει τη μετατροπή και στρογγυλοποίηση των χρηματικών ποινών, παραβόλων και προστίμων. Το άρθρο 20 προβλέπει την επιβολή προστίμου στην περίπτωση μη συμμόρφωσης προς τις διατάξεις του σχεδίου νόμου, ενώ το άρθρο 21 ορίζει ότι η ισχύς του εν λόγω νόμου πρόκειται να αρχίσει από την 1η Ιανουαρίου 2001. Τα συγκεκριμένα άρθρα δεν εγείρουν κανένα ειδικό σχόλιο από την πλευρά της ΕΚΤ.

9. Η ΕΚΤ επιβεβαιώνει ότι δεν αντιτίθεται στη δημοσιοποίηση της παρούσας γνώμης της ΕΚΤ από τις αρμόδιες εθνικές αρχές, κατά την κρίση τους.

Φραγκφούρτη, 1η Σεπτεμβρίου 2000.

Ο πρόεδρος της ΕΚΤ

[υπογραφή]

Willem F. DUISENBERG